

14 söndagen efter Trefaldighet

Predikan på distans 2021-09-05.

Kyrkoherde Sten Rydh, Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige

Tacksamhet

I Guds, Faderns + och Sonens och den Helige Andes, namn. Amen.

Bön: Käre himmelske Fader! Vi tackar dig för att du genom ditt ord vill bota oss och göra oss rena från syndens spetälska. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

Predikotext. Luk. 17:11-19. De tio spetälska

11 På sin vandring mot Jerusalem tog Jesus vägen mellan Samarien och Galileen. 12 När han var på väg in i en by möttes han av tio spetälska män. De stannade på avstånd 13 och ropade: "Jesus, Mästare, förbarma dig över oss!" 14 Han såg dem och sade till dem: "Gå och visa er för prästerna." Och medan de var på väg dit, blev de rena.

15 När en av dem såg att han var botad, vände han tillbaka och prisade Gud med hög röst 16 och föll ner på sitt ansikte för Jesu fötter och tackade honom. Han var samarier. 17 Jesus frågade honom: "Blev inte alla tio rena? Var är de nio andra? 18 Fanns det ingen som vände tillbaka för att ge Gud äran utom den här främlingen?" 19 Och han sade till honom: "Res dig och gå. Din tro har frälst dig."

Dagens ämne är "tacksamhet". I dagens evangelium, som också är predikotext, har vi hört om de tio spetälska som Jesus botade. Men bara en av dem vände tillbaka och tackade. Han var en främling, en samarit (samarier). Trots att alla tio blev botade från spetälskan var det hela nio otacksamma som inte visade någon tacksamhet. Ändå hade alla tio ropat:

"Jesus, Mästare, förbarma dig över oss!" (v. 13)

De hade i sin nöd vänt sig till Jesus som sin frälsare, vilket visar att de vid detta tillfälle hade tro i sina hjärtan. Och Jesus förbarmade sig över dem och gav dem ett enda ord:

"Gå och visa er för prästerna" (v. 14).

I tro gick de så iväg till prästerna. Enligt Mose lag skulle den som blivit ren från spetälska gå till prästen och visa sig för honom (3 Mos. 13). Men nu var de fortfarande orena men skulle ändå enligt Jesu ord gå till prästerna. De fick gå endast i tron på Jesu ord och befallning, trots att han ännu inte gjort dem rena. Så gick alla iväg till prästerna i tro på Frälsarens ord. De var övertygade om att Jesu ord skulle utföra vad han hade sagt.

Så är det för varje kristen. Det Jesus säger måste gälla och ske även om förnuftet talar emot. När Jesus i nattvarden säger: "Detta är min kropp. Detta är mitt blod", så håller tron fast vid ordet, trots att vi med våra ögon bara ser bröd och vin. En kristen kan därför med förtröstan och visshet falla ned inför Guds lamm, som efter instiftelseordens läsande vilar på altaret i brödet och vinet och med tacksamhet och lovsång sjunga: *O, Guds lamm, som borttager världens synder. Fräls oss, milde Herre Gud.*

Varje kristen kan också med glädje och visshet prisa Gud för syndernas förlåtelse genom evangeliets predikan. När trosbekännelsens ord ljuder håller tron fast vid ordet, trots att förnuftet inte kan fatta det. Därför bekänner den kristne om Jesus att han *"för vår salighets skull har stigit ned från himmelen och tagit mandom genom den Helige Ande av jungfrun Maria och blivit människa; som ock har blivit för oss korsfäst under Pontius Pilatus, lidit och blivit begravet, som på tredje dagen har uppstått, efter skrifterna"*. Förnuftet kan inte fatta detta, men tron håller fast vid ordet.

Varje kristen tackar också Gud dagligen för sitt dop, varigenom han har blivit född på nytt genom den Helige Ande. Förnuftet ser bara vattnet, men tron håller fast vid Guds löfte om att dopet verkligen frälsar oss. Liksom Noa och hans familj blev frälsta genom flodens vatten blir varje kristen *frälst genom dopets vatten* (1 Petr. 3:21ff).

Tron får också uppleva att Gud står fast vid sitt ord. När de tio männen var på väg till prästerna blev de botade och rena så att de själva kunde se och uppleva det. Det står ju:

Medan de var på väg dit, blev de rena (v. 14).

Så fick en gång **Elia** på berget Karmel uppleva att Gud hörde hans bön och sände eld från himlen över offret, medan Baalsprofeterna inte fick någon bönhörelse utan endast straff (1 Kung. 18:20-40).

Så fick **Maria** uppleva att Jesus hörde hennes bön vid bröllopet i Kana trots att han först gav henne ett hårt svar. Men när de stora vattenkrukorna bars fram var de fulla av det allra ädlaste vin till allas glädje och tacksamhet (Joh. 2:1-9).

Men så händer något sorgligt med de tio botade männen. Tron hos de nio utslocknade av för oss okända anledningar. Detta visar oss *avfallets förskräckliga möjlighet*. Det är inte som de reformerta kyrkorna felaktigt lär, att den som tror aldrig kan avfalla. Nej, Paulus visar oss mycket tydligt att den som idag står må se till att han inte avfaller (1 Kor. 10:12). I liknelsen om såningsmannen och sädesåkern (Matt. 13) berättar Jesus om fyra slags människor. Om några av dem heter det:

”Det som såddes på stenig mark är den som hör ordet och genast tar emot det med glädje, men han har ingen rot inom sig utan tror bara för en tid. När han möter lidande eller förföljelse för ordets skull så kommer han genast på fall” (Matt. 13:20f).

Kanske några av de tio männen var sådana som av rädsla för förföljelsen från prästernas sida avföll. Att gå till prästerna och bekänna att man blivit botad från spetälska av Jesus kunde innebära att man blev utstött ur synagogan. Jesus sade ju: *”De kommer att utsluta er ur synagogorna, och det kommer en tid när den som dödar er ska tro att han tjänar Gud” (Joh. 16:2)*. De spetälska var vana vid att vara utstötta från vanliga människor på grund av sin sjukdom. Enligt Mose lag måste de bo avskilt: *”Den som är angripen av spetälska ska gå med sönderrivna kläder. Han ska ha sitt hår ovårdat och skyla sitt skägg och ropa: ’Oren! Oren!’ Så länge han är angripen av spetälska ska han vara oren. Han är oren och ska bo avskilt. Han ska ha sin bostad utanför lägret” (3 Mos. 13:45f)*. Skulle de nu som friska bli utstötta igen på grund av sin tro på Jesus? Nej! Detta blev nog för mycket för några av dem och så avvek de från Jesu befallning att visa sig för prästerna. Vi vet inte om just detta hände, men enligt Jesu ord är det vanligt att kristna avfaller när de möter lidande eller förföljelse för ordets skull.

Det kan också ha varit så som Jesus säger, att *”världsliga bekymmer och bedräglig rikedom kväver ordet så att det blir utan frukt” (Matt. 13:22)*. Kristna som fått sina synder förlåtna genom dopet och tron glömmar ändå lätt bort sin Herre när vardagens bekymmer tornar upp sig. Det kan vara sjukdom eller annan nöd. Det kan vara omsorgen om hemmet, barnen, arbetet och pengarna som förkväver ordet. Så upphör tacksamheten och den dagliga bönen tystnar gradvis och omärkligt. Den tynar bort och en dag är den kristne inte längre en levande lem i Guds församling. Det är den gamla människan som då helt har tagit över igen, och den avfallna människan har ännu en gång hamnat i djävulens rike och har inte längre någon del i Guds förlåtelse.

Men samariten som blivit botad *”vände tillbaka och och prisade Gud med hög röst och föll ner på sitt ansikte för Jesu fötter och tackade honom” (v. 15f)*. Så väller tacksamheten fram hos varje sann kristen som förblir ståndaktig i tron. Den gamla människan finns visserligen kvar, men den bekämpas och dödas ständigt genom dopet och den dagliga omvändelsen. Så får den kristne prisa Gud för allt. Gud ger inte bara de andliga gåvorna åt honom eller henne utan också

alla det jordiska livets gåvor i form av mat och kläder, hus och hem och allt annat gott. Orsaken är Guds nåd allena. Gud skänker den kristne tron för intet. Han sätter in honom i den kristna kyrkans gemenskap där alla fromma tillsammans med änglarna ständigt prisar sin Herre och sin Gud. Därför säger Jesus till samariten och till varje kristen: *”Din tro har frälst dig.”* (v. 19).

Amen.

Bön. Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans Helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan ordets görare, och så dagligen tillväxer i tro, hopp, kärlek och tålmod intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. *Amen.*

Pålysningar:

Våra gudstjänster sänds också i kortare form på distans via Skype **kl 19.00 varje söndag**. Nya lyssnare skall anmäla sitt Skypenamn till kyrkoherde Sten Rydh. Vårt kyrkoblad ”Korset och kronan” skickas ut varje fredag till dem som så önskar. Alla tidigare kyrkoblad finns också på vår hemsida: evluth.se Där finns även många andra artiklar i olika bibliska ämnen. För närvarande behandlas dopet och de lutherska bekännelseskrifterna. Bibelstudierna kring Jesaja på lördagar är tills vidare uppskjutna. Konfirmationsläsning med Simon Rydh pågår och är snart avslutade. Vi uppmanar alla att bedja för vår konfirmand.

Och så till sist: Guds frid som övergår allt förstånd bevara era hjärtan och tankar i Jesus Kristus nu och alltid. Amen.

O gode Ande, led du mig
Till sanningen och livet.
Skriv i mitt hjärta vad av dig
I livets ord är skrivet.
Styrkt av den kraft,
ledd av din nåd,
Jag vill ditt kärleksfulla råd
Med helig vandel prisa.

(Sv. Ps. 1937 nr 216)